

צמד'ס

גיליון 15

כתב עת לשירה רבת-תרבותית

מיכל גונן
שרון דואק
הרצל חקק
כפיר מוקדס
לב מיי
מוריס רוזנפלד
דויד תומר

15

ינואר 2022, שבט ה'תשפ"ב

אנחנו שמחים להציג בפניכם גיליון רב-תרבותי ורב-לשוני נוסף של צמדים.

זהו הגיליון הראשון לשנת 2022.

אנחנו מגישים לכם מגוון של שירים ותרגומם לשפות שונות:
לאנגלית, גרמנית, יידיש, ספרדית, ערבית ורוסית

תודה לכל הכותבים ולכל המתרגמים שמאפשרים לנו להביא את השירה העברית
לאוהבי שירה דוברי שפות אחרות.

קיבלנו מכם צמדים רבים במגוון שפות,
אותם נפרסם גם בגיליונות הבאים.

קריאה מהנה,
עדנה אפק ואלירן דיין

ניקוד השירים, תרגומם
והבעלות על זכויות היוצרים –
כל אלה באחריות המשוררים.
כתב העת צמדים לא עוסק
בניקוד או בתרגום.

"צמדים" הוא כתב עת מקוון
המתפרסם אחת לרבעון.
בכל גיליון יפורסמו 7 שירים בלבד.

העבודה בכתב העת
מתבצעת בהתנדבות מלאה,
אי לכך אין לצפות לתגמול כספי
כלשהו על פרסום יצירות,
לרבות לא לתגמולים כלשהם;
בשליחת יצירה לפרסום
מאשר היוצר את אפשרות פרסומה
בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות
או טענות באשר לפרסום
או לאי-פרסום יצירתו בכתב העת.

סיים

אִנְתֵּהָא

וְנִעְרַף אֲן הַלְחָטָהּ הַזֶּה לֵן תִּכְרַר
 חֵינְ תְּכוּן אַנְתְּ פֻּוֹק גְּסַדִּי
 וְיֵינְ שְׁהָתָ אֵינִי
 יִתְנַהֵד הַסֵּיף לִאוֹל מְרֵ עֵבֶר תְּפוּבִּי פִי הַעֲנֵמֶה
 יִשְׁעֵ הַתּוֹר
 יַגְעֲלֵכָ תְּגַמָּא פֻּוֹק הַמֶּסְרַח
 וְנִעְרַף בְּאֵן הַלְחָטָהּ הַזֶּה לֵן תִּכְרַר
 תִּלְלַשִּׁי פִי עֵבָהִיב הַחֻפּוֹלִי
 חֵינְ אֶכוּן תַּחַת גְּסַדִּיכָ, וְחֵינְ אֶכוּן
 רֵיבִיחֵהָ מַיִתֵּהָ תִמְטֵד בֵּעֵבֵינֵי פִי הַלְּהֵרִי
 יִדְעֵדְעֵ הַעֲשָׁבִי זְהֵרִי
 יִתְדַפֵּקֵ הַתְּהֵרֵ דוֹן עֹדֵדֵה
 תַּחַת גִּטָּאֵי זְבָבִי סַכִּינֵי
 יִתְטַאִיֵד מֵעֵ רֵיחֵ בַרִידֵה
 תַּחְמֵלֵ קְטָרָתֵ עֵרֶקֵ
 יִתְסַאִפֵ מִתֵּלֵ חֵבֵ בֵּתְהַאֵלֵכֵ
 פֻּוֹק תְּהֵדִי הַלְּבֵיזֵינֵי.

וידוע שלא יחזר עוד הרגע הזה
 עוד אתה מעלי
 ובין גניחותי
 הקיץ נשם לראשונה דרך חרים בעלטה
 חר כוכב נתן בך
 כזרקור במקמה
 וידוע שלא יחזר עוד הרגע הזה
 יעלם במחשבי השדות
 עת אני תחתך, ועת להיות
 כחבצלת מים המפשקת איבריה בנהר
 הדשא מדגדגן אותי בגב
 הנהר זורם ללא שב
 תחת שמיכת תושים חרשית
 הנסחפת במשב צונן
 מעבה את אגל זעךך
 הנופל כאהבה גמורה
 על שדי הלבנים.

Weisse Tränen

Weisse Tränen fallen vom Himmel.
In Scharen sie kommen.
Weich und kalt. sich verbindend,
nicht zu Strömen,
nur zu einer flachen Weite,
Dein Horizont in die Ferne ziehend.
Deine Einsamkeit erweiternd,
in der tiefen, weichen Kälte, in der
du zitternd stehst, warm eingehüllt
in deinem selbstgestrickten Weinen.

Einzig nur ein Silberfaden vom Himmel
reicht zu deiner Krone,
bahnt ersehntes Werden,
bietet dir das Sprechen an.

Sorgsam ist er, sehnsüchtig,
noch immer auf dein Beten hoffend.
Und ich.

דמעות לבנות

דמעות לבנות נושרות משמים.
הן באות אליך בנחילים. רכות
וקרות. הן מתאחדות אצלך
לא לנהרות רק לרחוק שטוח
שמושך את האפק שלך ממך
והלאה. מרחיב לך את הבדידות
אל עמקי הקר הרך בתוכו את
עומדת עטופה בחמו של בכי,
שסרגת לך בעצמך ורועדת.

לבד רק חוט של כסף משמים
נוגע אל נזרך
סולל לך כסופים אל ההיות
מציע בדרכו לך שיג ושיח.

הוא משגיח ועדין מתגעגע
קשוב ומצפה לתפלותיך.
ואני.

What if

What if
I had the courage to say
"I love you."
What if
I had known how to make you laugh all the time
And be there for you when you cry
What if
I'd knew what you feel about me
What if
I had the courage to say "I love you."
And you'll say "I love you back."

What if?

מה אם

מה הִיָּה קוֹרָה אִם
הִיָּה לִי אֶת הָאִמֶּץ לומר לְךָ
שְׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ
מָה הִיָּה קוֹרָה אִם
הִיִּיתִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְהַצְחִיק אוֹתְךָ כָּל הַזְּמַן
וְלִהְיוֹת שָׁם בְּשִׁבְלֶךָ כְּשֶׁאַתָּה בּוֹכָה
מָה הִיָּה קוֹרָה אִם
הִיִּיתִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מָה אֶת מְרָגִישָׁה כְּלַפִּי
מָה הִיָּה קוֹרָה אִם
הִיָּה לִי אֶת הָאִמֶּץ לומר לְךָ
שְׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ
וְאֶת הִיִּית אֹמֶרֶת שְׁאֲתָ אוֹהֵבֶת אוֹתִי בְּחִזְקָה

מָה הִיָּה קוֹרָה

15

La magia de mi madre

No posee nada más que su vida.
Sembrado de luz que se percibe entre líneas. Magia especial: son estas, las vidas que supo crear cuál harina. Como molidas, semilla a semilla entre las piedras del molino.
Cuando todas las mujeres se sentaban en los escalones jugando con sus abanicos y mirando al por doquier en su frente se veía un resplandor sometido. Ella amasó su vida, la vida de todos nosotros.

Y su corazón vio todo el campo labrado.

הקסם של אמי

אין לה מאומה מלבד חַיִּיה.
אור זְרוּעַ בֵּין הַשְּׂטִיין. קָסֵם
מִיחָד: אֵלֶּה חַיִּים שֶׁנִּדְעָה לִיצוֹר
כְּמוֹ קֶמֶח. כְּאֵלוֹ הַפֶּלֶל נִטְחֹן גְּרָעִין גְּרָעִין
בְּאַבְנֵי הַרִיחִים.
כְּשֶׁכָּל הַנְּשִׂים יָשְׁבוּ עַל אַבְנֵי מְדֻרְגוֹת
מִשְׁחָקוֹת בְּמִנְיֻפוֹתֵיהֶן רוֹאוֹת לְכָל עֶבֶר
רְאוּ בְּמִצְחָהּ זֹהַר כְּבוֹשׁ
הִיא לְשָׂה אֶת חַיִּיה אֶת חַיִּי כְּלָנוּ.

וּבְעֵינֶיהָ רָאתָה אֶת כָּל הַשָּׂדֶה הַחֲרוּשׁ.

15

מקום מנוחתי

מיין רועפלאַץ

לא. אינגי נמצא בשדרת הדסים
אהובה. שם אותי לא תוכלי להפיר.
במקום בו אמצד, צעדי מהדסים
שם תזעק לה נפשי כמו אבן מקיר.

ניט זוך מיד, ווו די מירטן גרינען!
געפֿינסט מיד דארטן ניט, מיין שאַץ;
ווו לעבנס וועלקן ביי מאשינען,
דארטן איז מיין רועפלאַץ

לא. אינגי נמצא עם זמיר ועם דרור
אהובה. שם אותי לא תוכלי להפיר.
אני עבד. פלדה לרגלי ולא עור
שם תזעק לה נפשי כמו אבן מקיר.

ניט זוך מיד, ווו די פייגל זינגען!
געפֿינסט מיד דארטן ניט, מיין שאַץ;
א שקלאף בין איד, ווו קייטן קלינגען,
דארטן איז מיין רועפלאַץ.

לא. אינגי נמצא מול מתז מזרקות
אהובה. שם אותי לא תוכלי להפיר.
במקום בו יש דמע, שנים חורקות
שם תזעק לה נפשי כמו אבן מקיר.

ניט זוך מיד, ווו פֿאנטאנען שפריצן!
געפֿינסט מיד דארטן ניט, מיין שאַץ;
ווו טרערן רינען, ציינער קריצן,
דארטן איז מיין רועפלאַץ.

אבל אם תאהביני ממש, את ברוכה
אהובה מבטי מגופך לא אתיק.
את קדרות לבבי תהפכי לשמחה
ומקום יגוני - הוא לרגע ומתיק.

און ליבסטו מיד מיט ווארער ליבע,
טא קום צו מיר, מיין גוטער שאַץ;
און הייטער אויף מיין הארץ דאס טריבע
און מאך מיר זיס מיין רועפלאַץ

מתוך: ראזנפעלד, מ. (1904) געזאמלטע שריפטן פֿון מאַריס ראַזענפֿעלד.
אינטערנאַציאָנאַלער ביבליאָטעק פֿאַרלאַג קאַמפּאַני ב״י, 1904 עמ' 29

15

Зачем?

Зачем ты мне приснился,
Красавица далекая,
И вспыхнула, что в полыме,
Подушка одинокая?

Ох, сгинь ты, полночица!
Глаза твои ленивые,
И пепел кос рассыпчатый,
И губы горделивые –

Всё наяву мне снилось,
И всё, что греза вешняя,
Умчалось, - и на сердце
Легла потьма крошечная..

Зачем же ты приснилась,
Красавица далекая,
Коль стынет вместе с грезю
Подушка одинокая?

לשם מה?

לשם מה הופעת לי בחלום
יפיפה רחוקה.
מניצוץ פרוצו להבנות
והכרית בודדה?

הו, תמותי בחצות!
עיניך עצלות
וצמתך תתפורר לאפר
ושפתך הגאות-

הכל חלמתי במציאות
ואז הקצתי מהחלום,
והכל נעלם חיש מהר
ועל הלב ירדה עלטה.

לשם מה הופעת לי בחלום
יפיפה רחוקה?
אם קופאת יחד עם החלום
כרית בודדה?

המשורר הרוסי לב מיי Lev Mei נולד ב-1822 ונפטר ב-1862.
את השיר הוא כתב ב-1861 שנה לפני מותו.

15

נהול סכונים

إدارة مخاطر

أن تعيش في حوض البحر الأبيض المتوسط
 لا يجعلك أقلَّ خوفًا ولو بقليل من التسونامي
 ومن الهزات الأرضية
 انفجار في حافلة أمرٌ معقول
 والطعن بالسكين حذاء «عزرائيلي» أو
 حرب صيفيّة
 بفعل الحرارة بلا شكّ
 شيء راجح جدًا على عكس
 هجوم مخلوقات فضائيّة
 أو انفجار بركان
 ولن تنفع حجة علمية أو أخرى
 ولا حقيقة أن
 لا توجد براكين نشطة في إسرائيل

خذي مني وصية
 تزوّجي من وكيل تأمين.

מגורנדך באגן הים התיכון
 לא גורמים לך לחשש קצת פחות מצונאמי
 ומרעידות אדמה
 פיצוץ אוטובוס, עוד הגיוני
 גם דקירה ליד עזריאלי או
 איזו מלחמת קיץ
 בכל זאת, החם
 וזה סביר בהחלט שלא כמו
 תקיפת חיזרים
 או התפרצות הר געש
 ולא יעזרו נמוקים מדעיים כאלה ואחרים
 אף לא העבדה
 שאין הרי געש פעילים בישראל

המלצתי?
 תחתיתי עם סוכן בטוח

השפות בגיליון:

אנגלית

גרמנית

יידיש

ספרדית

עברית

ערבית

רוסית

מייסדים ועורכים: עדנה אפק ואלירן דיין

www.facebook.com/happi-parta

חפשו אותנו גם ב:

www facebook YouTube 